

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA		Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177		Letna inozemstvo	Lir 50.000
PODUREDNIŠTVO		Letna inozemstvo, USA dol.	35
34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646		Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 34 (1963)

Gorica - četrtek, 3. septembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

V veri romajmo z Marijo božjo Materjo

V svoji encikliki Redemptoris Mater (Odrešenikova Mati) sv. oče Janez Pavel II. ponovno ponavlja misel, da je Kristusova Cerkev na potovanju, »na potovanju vere, ki se je začelo z binkoštnim dnem v Jeruzalemu«. Takrat je bila Marija navzoča z vsemi tistimi, ki so sestavljali »novega Izraela«. Bila je navzoča kot izredna priča Kristusove skrivnosti.

Elizabetine besede: »Blagor ji, ki je verovala,« še naprej spremljajo Devico tudi na binkoštni dan; spremljajo jo iz dobe v dobo, kjerkoli se z apostolskim pričevanjem in službo Cerkve razširja spoznanje Kristusove odrešenjske skrivnosti. Tako se spolnjuje prerokba speva Magnificat: »Blagovali me bodo vsi rodovi...« Blagovali zaradi vere, saj je Marija postala mati božja predvsem, ker je verovala.

In kakor je angel Marijo prvi pozdravil: »Zdrava, milosti polna!«, tako jo pozdravlja in časti Cerkev od svojih začetkov do danes. Časti jo kot tisto, ki je prva verovala in je njena vera postala vera Cerkve. Na temelju apostolskega pričevanja Cerkve Marijina vera na neki način neprestano postaja vera potujočega božjega ljudstva. Ko se na svojem romanju vere bližamo koncu drugega tisočletja krščanstva, opozarja Cerkev na to, kar vidi uresničeno v sebi, kako se eno samo božje ljudstvo zakoreninja med vsemi narodi zemlje v pričakovanju, da se uresniči zapoved o Kristusu, da »bo kraljeval v Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca«.

V tem času pričakovanja, nadaljuje sv. oče, je Marija v moči iste vere, ki jo je napravila za blagovano, prisotna pri poslanstvu in delovanju Cerkve. Ta Marijina prisotnost se uresničuje s številnimi sredstvi tako danes kakor tudi v celotni zgodovini Cerkve. Razpolaga tudi z raznovrstnimi območji delovanja: deluje v veri in pobožnosti posameznih vernikov, v izročilih krščanskih družin, v župnijskih skupnostih, v redovniških ustanovah, v škofijah; a tudi s privlačno in izžarevajočo močjo velikih svetišč, v katerih se z Gospodom Materjo srečujejo ne samo posamezniki ali okoliške skupnosti, temveč večkrat celi narodi in celne sveta.

Marija je prva med verujočimi in zato je postala mati Emanuela (Boga z nami). To kliče v spomin Palestina, ki je duhov-

na domovina vseh kristjanov, ker je domovina Odrešenika in njegove Matere. To kličejo v spomin mnoga svetišča, ki jih je krščanska vera zgradila skozi stoletja v Rimu in po vsem svetu.

To nam kličejo v spomin središča, kakršna so Guadalupe v Srednji Ameriki, Lurd, Fatima in druga posejana v različnih deželah, med katerimi ne morem mimo središča moje rojstne domovine Jasne Gore. Lahko bi govorili o neki posebni »geografiji« marijanske vere in pobožnosti, ki zaobsega vse te kraje posebnega romarstva božjega ljudstva, katero išče srečanja z božjo Materjo, da bi našlo v območju materinske navzočnosti »nje, ki je verovala«, utrditev in okrepitev lastne vere (RM, št. 28).

Te misli Janeza Pavla II. nas obvezujejo, da tudi mi slovenski kristjani pregledamo »geografijo« naše marijanske vere in pobožnosti, ki se je v preteklosti javila in se še danes javlja v Marijinih romarskih svetiščih na slovenski zemlji. Velike vseslovenske Marijine romarske kraje poznamo vsi, npr. Sv. Višarje, Staro goro, Sv. goro, Ptujsko goro, Brezje. Toda poleg teh občestvenih Marijinih svetišč so še številna druga, manj znana širši javnosti, a kljub temu morda nič manjše priče pobožnosti, vere in zaupanja do Marije Device. Tudi na teh »pozabljenih« Marijinih krajih je rastle vera naših ljudi v preteklosti in se utrjuje tudi danes.

Zavoljo tega smo sklenili, da bomo v tem Marijinem letu vsaj v duhu poromali tudi na manj znane Marijine božje poti v naši Primorski, saj nismo samo ena Cerkev tostran in onstran državne meje, temveč tudi eno slovensko božje in Marijino ljudstvo.

Naj naštejemo nekaj teh romarskih krajev, ki se jih bomo spomnili: Vrhovlje v Brdih, Marijino Celje nad Kanalom, Marija Snežna nad Avčami, Mengore pri Tolminu, Vitovlje ter Log v Vipavski dolini, Zalostna Mati božja na Mirenskem Gradu, Obršljanska Mati božja pri Komnu, Repentabor, Vejna, Strunjan, Rosa Mystica v Krmini ter seveda tudi bolj znana Marijina svetišča pri nas.

Veseli bomo, če nas kdo opozori še na kako drugo krajevno Marijino božjo pot na Primorskem. Odkrivajmo tudi skrite korenine naše predanosti v Mater božjo.

Težko prizadeta dolina

Sedanji minister za civilno zaščito Remo Gaspari je bil v zvezi z ukrepi, ki jih je podvel po vremenski katastrofi v Valtellini, predmet mnogih kritik. Zlasti so mu očitali neodločnost in premajhno zavzetost. Končno se je po posvetovanju z izvedenci odločil, da odpre zapornice jezera, ki nudi vodo za električno energijo pri kraju Pola in s tem prepreči nevarnost, da bi voda sama pljusnila čez jez in bi se morda ponovil Vajont. Zaradi tega diriganega posega so predhodno izpraznili prebivalstvo 21 občin s 25.808 osebami. Če bo ta operacija uspeša, se bodo izseljeni ljudje mogli vrniti na svoje domove v drugi polovici septembra.

■ Nekdanjega Hitlerjevega namestnika Rudolfa Hessa so 24. avgusta pokopali na do sedaj neznanem kraju. Hessova družina se je za tak pokop odločila, ko je spoznala, da so hoteli pripadniki raznih neonacističnih organizacij pogreb politično izrabiti, če bi Hessa položili v družinsko grobnico v Wunsiedlu na Gornjem Frankovskem, kot si je pokojnik pred smrtjo želel.

■ Lani 22. marca je teroristična skupina Hristos Tajmis dan pred obiskom državnega tajnika Shultza izvedla atentat na spomenik bivšemu predsedniku Trumanu. Ta spomenik je bil izraz hvalečnosti za pomoč, ki jo je Grčija prejela predvsem v Trumanovih časih, za levičarje pa je bil simbol podrejenosti tuji državi. Zlasti na pritisk Grkov iz ZDA, ki so kip podarili

Atenam, je sedanja socialistična vlada sklenila postaviti spomenik na prvotno mesto, toda brez kakih slovesnosti. Ob varstvu močnih policijskih sil se je prve dni avgusta Truman vrnil na prejšnji kraj. Na podstavku piše: »Državnik in humanist«.

■ Po treh tednih stavke južnoafriških rudarjev, ki se je je udeležilo kakih 230.000 oseb, in ki je rudarskim družbam prinesla težke izgube, so sindikalni voditelji pristali na pogoje, ki so jih še pred nekaj dnevi zavrgli. Obe strani sta prišli do zaključka, da ob stvarkah nihče ne zmaga, temveč da sta pravzaprav obe strani poraženi. V teku stavke je rudarska družba Anglo-American odpustila 47.000 rudarjev. Večji del je pripravljena znova vzeti v službo, a brez predhodnih obveznosti.

■ Predsednik Nikaragve Daniel Ortega je izdal dovoljenje, da se lahko vrnejo v državo dva škofa in en duhovnik, ki so bili pred časom izgnani pod raznimi pretveza mi. Gre za škofa Carballa Bismarck, direktorja katoliške radijske postaje, ki jo je sandinistična oblast zaprla pod izgovorom, da lani za novo leto ni hotela oddajati predsednikovega govora; nadalje za škofa Vega, ki je bil obtožen podpore protisandinističnem gverilcem in sodelovanju s severnoameriško obveščevalno službo; ter za italijanskega duhovnika Pittitta, ki je bil s skupino drugih sobratov izgnan pred tremi leti. Nadškof v Managui, kardinal Obando y Bravo, je vest o preklicu izgona komentiral z besedami: »Končno vsaj ena dobra novica!«

Odprto pismo - ampak komu?

(DOPIS IZ SLOVENIJE)

— Zakaj slovenska mladina noče imeti v jugoslovanski mladinski organizaciji slovenskega predsednika?

— Zakaj hočejo srbski mladinci ukiniti slovenski narod?

— Zakaj je javni tožilec v Sloveniji v enem mesecu prepovedal dva časnika?

— Zakaj lahko Anglež kupi za isti denar petkrat več kruha kot jugoslovanski državljan?

— Zakaj ni niti v slovenskem, niti v jugoslovanskem vodstvu najmanjše usklajenosti in zakaj ni jasno, kakšne pristojnosti ima kdo?

— Zakaj je dejanska, ne uradna inflacija, trenutno okoli 150 odstotkov?

— Zakaj Mikuličeva vlada ne odstopi, kljub očitni nesposobnosti?

— Zakaj teh vprašanj ne morem objaviti v Jugoslaviji?

— Zakaj?

Zakaj ne umrje tudi žlica?

Zakaj drevo cvete,

zakaj miličnika sred' ceste

ne zapiše policaj?

Kaj vem zakaj tako je,

vendar živeti lepo je,

kaj vem zakaj...

tako je pred več desetletji, v prijetni pesmici pisal Frane Milčinski-Ježek, ki je na vprašanje, »kaj da je delal med vojno?«, odgovoril: »Tresel sem se!« V pesmici, katere del smo vzorčno navedli, se ukvarja z neizčrpnim otroškim spraševanjem. Kakor otrok postavlja starejšim smešna, pa tudi težka vprašanja, na katere bi človek včasih najraje ne odgovarjal.

Tako postavljamo v tem odprtem pismu tudi mi vprašanja, ki na prvi pogled sodijo v zvrst otroškega spraševanja. Četudi se ta vprašanja nanašajo na osebe, dogodke in življenje čisto odraslih ljudi, pa naj kdo to še tako težko verjame. Če so vprašanja otroška, nikakor ne pomeni, da so jih pisali otroci. In kaj potem še lahko pomeni? Da jih postavljamo otrokom? Ali da jih morda postavljamo infantilnim, neodgovornim, neresnim ljudem?

To so sicer vprašanja, na katere bi morali odgovarjati ljudje, ki jim je zaupana skrb za blaginjo in srečo ljudstva; so vprašanja, na katere bi morale odgovarjati državne in vladne ustanove in vodilni državni in vladni opolnomočenci.

...pa, ker so to »otroška« vprašanja, kako naj oblast nanje odgovarja...

...pa bi morala odgovarjati, ker so, kljub »otroškosti«, to vprašanja nekega bivanja, ne enega bivanja; ker so to vprašanja bivanja milijonov in milijonov. In ker so to vprašanja milijonov in milijonov usod in milijonov razočaranj — nad eno samo revolucijo! Nad eno samo oblastjo! Nad oblastjo, ki se bo sicer vsak hip sesedla v ruševine svojega »revolucionarnega« porekla.

Vprašanja, kot jih objavljamo, bi lahko objavili brez tega pojasnjevanja, brez kramljanja o revolucionarni oblasti, brez razpredanja o otrocih... Že sama po sebi so pripoved zase! Je pa z njimi precejšnja težava, ker jih človek nima komu nasloviti. Komu pisati odprto pismo, če ni naslovnika, ki bi lahko z odgovornostjo odgovarjal javnemu spraševanju.

ZAČELO SE JE S PISATELJI, KJE SE BO KONČALO?

Trenutno je v Jugoslaviji brez predsednika dveje zveznih organizacij. Že več kot leto nimajo predsednika jugoslovanski pisatelji, zdaj ga niso mogli izvoliti mladinci. Kakšna je bila zgodba pisateljskih volitev in kakšna je bila zgodba Miodraga Bulatovića, je že dovolj izpeta pesem.

Da mladinskega kandidata za predsednika niso izvolili, ni nikogar presenetilo, po vsem tistem s štafeto, civilnim služenjem vojaščine zaradi ugovora vesti in ostalimi plakati in anketami, kakršna je bila tista, ki jo je o Slovencih objavil beograjski NON. Stanje je trenutno tako, da je Slovenija vrnila mandat za predsednika Zveze socialistične mladine Jugos-

lavije, ki bi ga morala, po zaporedju, imeti letos.

Gre res kriviti srbske mladince za sovrastvo do Slovencev? Ali gre kriviti časnik NON, ker je anketo o Slovencih objavil, čeprav so vprašanci odgovarjali tudi, da je treba Slovence »ukiniti«? Sovrastvo do Slovencev pač težko razumemo, pa spet ne pretirano težko, če vemo, da so tako klimo ustvarjali srbski časopisi, pa tudi žal, je tako, srbski pisatelji med svojim narodom.

Ko so srbski mladinci izražali sovrastvo do Slovencev, so ponavljali samo to, s čimer so jih »posiljevali« njihovi mediji že nekaj deset let. Zdaj pa so se ti isti mediji zgražali nad svojimi mladinci in se licemersko delali, da oni niso krivi takega gledanja srbske mladine na Slovence.

In kaj smo Slovenci zakrivali, da so ustvarili o nas sloves, kot da gre za drugo Kosovo? Hoteli smo in pri tem vztrajamo, in to zgovorno potrjuje vrnjen slovenski mandat za predsednika jugoslovanske mladine, vnesti v to brezicljno, od revolucijskih strelcov še ne zaceljeno zmehdo, nekaj reda. Hoteli smo in hočemo, da so računici čisti in da nas ob čistih računih nihče ne ovira pri, sicer počasnih, a zanesljivih korakih v demokracijo.

Ker javni tožilec v Sloveniji ni preganjal 57. številke Nove revije, oziroma njenih avtorjev, je s tem grozil zvezni javni tožilec. Slovenski notranji minister in javni tožilec sta zagrozila z odstopom, če se bo vmešal zvezni tožilec v slovenske zadeve. Trdno so se držali takrat v Sloveniji, čim pa je mariborska Katedra objavila Šešeljevo pismo Hamdiji Pozdercu, članu predsedstva Jugoslavije in članek odprto pismo dr. Cirila Žebota, je mariborski javni tožilec posegel vmes in Katedro zaplenil.

Ker pa se v Mariboru že lep čas dogajajo čudne reči, so v Ljubljani tožilecovo akcijo pripisali splošni mariborski klimi, ki je zelo daleč od tiste slovenske,

ki vendarle odločno korači proti večji demokraciji. Tako se je zgodilo, da je nekoga dne ljubljanska Mladina ponatisnila vse tisto, zaradi česar so v Mariboru Katedro prepovedali. Pri tem so pri Mladini verjeli, da jim v Ljubljani ne bodo stregli po življenju. Pa so se ušli: ljubljanski javni tožilec je Mladino prepovedal. Ko je vse že kazalo, da v Sloveniji že gremo »po svoje naprej«, se je bitka med javnimi tožilci polegla, poraženca pa sta bila dva slovenska oporečniška časopisa.

Smo pa medtem popravili menda najobilnejšo žetev pšenice v Jugoslaviji po vojni. Rezultat obilne letine je bil 70 odstotno zvišanje cen kruha. Ta svetinja socializma — kruh je danes (po celi Jugoslaviji ima isto ceno) točno sto odstotkov dražji kot v Veliki Britaniji. Ker pa je angleška plača za tri jugoslovanske, si ni posebno težko predstavljati, da je v socializmu kruh zares »svetinja« — iz čiste zlate.

Mikuličeva vlada, ki je obljubila, da bo letos inflacijo »prepolovila«, še kar naprej vedri in oblači, čeprav se je uradna inflacija v zadnjega pol leta zvišala za deset odstotkov in znaša 107 odstotkov, dejanska pa okoli 150.

Stane Dolanc, član predsedstva Jugoslavije, je v nedavnem intervjuju za Mladino izjavil, da predsedstvo »nima jasnih pristojnosti in pooblastil«. Gre pa tu za najvišji državni organ! Prav tako pa ni jasno, kdo kaj vodi in kdo za kaj odgovarja v posameznih republikah. Tudi v Sloveniji.

Komu zato nasloviti zgornja, navidez otroška vprašanja? Kdo bo nanja odgovoril? Kdo je po ustavi za to pristojen?

Tudi zato teh vprašanj ne morem objaviti v Jugoslaviji, ne zgolj zato, ker bi mi tega nihče ne objavil.

Prispeli smo »pred pekel«.

Zakaj?

A. Z.

(Posredoval V. Slemensky)

Maša na Kredarici

Na pobudo župnika Franceta Urbanije z Dovjega in ob sodelovanju Planinskega društva Mojstrana Dovje in Ljubljana-matica so s posebno mašo na Kredarici (2515 m) ob planinskem domu proslavili 90-letnico, kar je bila na Kredarici postavljena kapelica (po letu 1945 neke noči odstranjena), stoletnico, kar se je dovški župnik Jakob Aljaž prvič povzpela na vrh Triglava, 60-letnico Aljaževe smrti, stoletnico Dežmanove, sedaj Staničeve kočice in 140-letnico smrti ljubitelja gorá duhovnika Valentina Staniča.

Nadškof Šuštar je v družbi drugih planincev osvojil vrh Triglava, nato pa opravil 12. avgusta ob somaševanju 44 duhovnikov sv. daritev, kateri je prisostvovalo 550 vernih planincev. Kakih 250 jih je prešlo sv. obhajilo. Preprosta je bila nadškofova pridiga: »Besede so tu odveč. Narava sama govori... Triglav pa je tudi simbol naše volje za življenje, spodbuda za povezovanje in združevanje. Opominja nas namreč: opustite vse, kar nas ločuje, nikogar ne sovražite, nikomur ne delajte krivice, temveč ljubite se med seboj.«

Na temeljih bivše Aljaževe kapelice, posvečene Lurški Materi božji, je zadonela lurška pesem, pa »Pojte hribce in doline«, in še »Marija, pomagaj nam sleherni čas«. Bila je to pesem, ki je izražala zvestobo veri in kulturi, jeziku in domovini.

■ V Riminiju se je v nedeljo 20. avgusta zaključil že tradicionalni Miting prijateljstva, ki ga vsako leto pripravi Ljudsko gibanje (Movimento popolare) in se ga udeležijo predvsem mladi. Med vsemi, ki so se letošnjega mitinga udeležili kot gostje in govorniki, pa je največ odobranja požela m. Terezija iz Kalkute. Prisotni, bilo jih je 15.000, so jo pozorno poslušali, od časa do časa pa ji dali priznanje z navdušenim ploskanjem. Govorila jim je

o materinstvu, o zločinski naravi splava, o pomenu molitve, ljubezni med mladimi, družini, duhovnih poklicih. In je zaključila: »Ne pozabite: Bog vas ljubi z nežno ljubeznijo. In kdo vam pri tem lahko pomaga? Samo Marija!«

■ Ze stara navada je, da italijanske vlade, ko pride do primanjkljaja v državi blagajni, to skušajo pokriti s podražitvijo bencina in drugih potrošniških dobrin kot so npr. hladilniki in televizorji. Tudi Gorieva vlada se je že na začetku svojega delovanja poslužila takih ukrepov. Temu je dala oznako »prikrojitev cen«, kar ji bo omogočilo pridobitev kakih 3.000 milijard lir.

■ V Aricci pri Rimu se je zaključil prvi kongres Mednarodne zveze poročenih duhovnikov. Teh je trenutno kakih 80.000, ena četrtnina pa jih je vključenih v svoja narodna združenja. Novi predsednik Mednarodne zveze je postal Belgijec Bert Peeters. V sklepnem dokumentu je rečeno, da hočejo poročenci duhovniki iti po svoji poti. Dokler se Cerkev v celoti ne spremeni, nima smisla zahtevati odprave celibata. Položaj pa postaja po ugotovitvah tega kongresa resen. Samo 157.000 župnij od 360.000 ima še lastnega dušnega pastirja. Cerkev bo morala nekaj ukrepati.

■ Italijanska valdeško metodistična Cerkev je imela v kraju Torre Pellice v Piemontu svoje letno zborovanje. Na njem se je govorilo predvsem o služenju in evangelizaciji. Tudi ta protestantska skupnost doživlja posledice sekularizacije. Od 36.000 članov je število padlo na 30.000, primanjkuje pastorej. 180 delegatov na zborovanju se je izreklo proti ekumenskemu dialogu s katoličani in pravoslavnimi v Italiji. Prav tako so tudi obsodili češčenje Matere božje in Marijansko leto.

Nastanek industrijskega področja med Štandrežem in Sovodnjami

Pokojni dr. Avgust Šfiligoj je malo pred smrtjo izdal pomembno knjigo pod naslovom »Slovenska demokratska zveza 1947-1969«. V knjigi obširno poroča tudi o nastanku industrijskega področja med Štandrežem in Sovodnjami ter v zvezi z njim o znanem Konzorciju za industrijsko cono. Iz poročila dr. Šfiligoja razberemo, da so časopisi v prvih mesecih leta 1963 objavili vest o načrtu glede industrializacije v Gorici, ki ga je izdelal inž. Caccese. To je dalo povod svetovalcem SZD v goriški svet, da so, zaskrbljeni zaradi izvedbe omenjenega načrta in zavoljo razgovorov, ki jih je arh. Piccinato imel s predstavniki goriške in sovodenske občine, naslovili 9. marca 1964 na goriškega župana posebno pismo.

V njem je rečeno, da načrt inž. Cacceseja predvideva za nove industrijske obrate določeno kraj med Štandrežem in goriški občini in Sovodnjami, da bo potrebnih 270 ha zemlji; prebivalstvo se bo moralo naseliti zaradi te industrije tudi v občini Sovodnje; cena zaseženih zemljišč naj se zaradi zanimanja podjetnikov drži v »ozkih« mejah (čimbolj nizko); treba bi bilo zgraditi za družine delavcev okoli 4.000 stanovanj, kar bo zahtevalo 60 ha zemlje; ustanovni člani Konzorcija bi morali postati goriška občina, zbornica za trgovino, industrijo in kmetijstvo, deželna uprava, Cassa di Risparmio in morebitne druge priznane ustanove.

Dr. Šfiligoj nato omenja razne sestanke med javnimi ustanovami; tako je bil 6. marca 1964 v Gorici na sedežu občine prvi razgovor med goriškim in sovodenskim županom o nameravanem industrijskem pasu. Dr. Šfiligoj ob tem času izraža svoj sum, da se pripravlja novo raznarodovanje pod krinko razlašanja. Ta sum ima svojo utemeljitev ob poročilu, ki ga je 20. marca 1929 podal takratni fašistični tajnik inž. Francesco Caccese na fašističnem zborovanju in je bilo nato objavljeno v knjižici »Dve leti fašizma v goriški pokrajini 1927-1929«. Vse kaže, da gre za isto osebo, tj. inž. Cacceseja izpred zadnje vojne in po njej.

Že tedaj so svetovalci SZDL med drugim vprašali goriškega župana, kakšni razlogi preprečujejo izbiro zemljišč na področju Ločnika, Mochete in Majnice, ki so za morebitne industrijske stavbe gotovo bolj primerna kot druga.

Kar se tiče upraviteljev sovodenske občine (stavek ni najbolj posrečen), pravi dr. Šfiligoj, da so se prvotno brezpogojno izjavili za industrializacijo, so pa kasneje, pravi pisec knjige, svoje stališče spremenili. Verjetno so tu vplivale razne govornice, izjave in študije okoli te industrijske cone, kot to zasledimo tudi v »Primorskem dnevniku« 26. okt. 1965.

Naj pri tem omenimo, da je današnja tekstilna tovarna »Manifattura goriziana«, tistikrat »Cotonificio goriziano« začela obratovati že v februarja 1965, torej pred ustanovitvijo Konzorcija. V njej so bili zaposleni predvsem domačini iz sovodenske občine, kajti zemlja je bila last sovodenskih kmetov, ki so postavili tudi kot pogoj zaposlitev predvsem domačega prebivalstva, kar v današnjih razmerah ni več mogoče.

Po občinskih upravnih volitvah 1965 se je v Gorici osnoval levi center, h kateremu je pristopila SDZ; dr. Šfiligoj je v občinskem odboru postal odbornik za davke, v pokrajinskem odboru pa M. Waltritsch na listi PSI odbornik za osebe.

Dr. Šfiligoj omenja, da je program, ki so ga ostale tri stranke (DC, PSI in PSDI) sprejele, predvideval skrčenje površine zemljišč, zaseženih za gradnjo ljudskih hiš, zmerno izvajanje regulacijskega načrta brez razlastitev in odpukovanje po dogovorjeni ceni, ustanovitev industrijskega Konzorcija z udeležbo sovodenske občine, ki bo sama določila, koliko zemljišč odkaze v industrijske namene. Dr. Šfiligoj in Waltritsch sta v zvezi s tem šla v Sovodnje, kjer sta se sestala z zastopniki večine in opozicije v občini. Vsi prisotni so poudarili, da se njihova občina ne sme raznaroditi. (Op. pisca: Ne motim se, če trdim — saj sem bil svetovalec, izvoljen na listi SDZ —, da velika večina sovodenskih občinskih svetovalcev ni bila naklonjena pristopu Sovodenj k temu konzorciju.)

Goriška občina je statut Konzorcija odobrila v začetku avgusta 1966, o čemer poroča »Primorski dnevnik« 7. avgusta. Za statut so glasovale vse skupine razen komunistične, ki je bila proti. Komunist Battello je svoj nasprotni glas takole utemeljil: »Ne nasprotujemo industrializaciji, sodimo pa, da za to ni potreben Konzor-

cij, temveč sektorski načrt v okviru urbanističnega načrta, kot je to tudi predlagal arh. Piccinato.« Na isti seji je bila določena današnja sestava Konzorcija in denarna soudeležba. Tako je Gorica prispevala 10 milijonov lir, Sovodnje dva in pol milijona, ostale ustanove pa pet milijonov.

Sovodenski občinski svet je ta statut odobril 9. sept. 1966. Zanj so glasovali vsi svetovalci razen Mirka Hmeljaka od SDZ, ki se je vzdržal z utemeljitvijo, da bi občina Sovodnje morala sama ustanoviti industrijsko cono v okviru lastnega regulacijskega načrta.

Tržaško »Delo«, ki sebe označuje kot glasilo KPI za slovensko narodno manjšino v Italiji, je 21. jul. 1966 objavilo komentar k odobritvi regulacijskega načrta goriške občine. Po novem načrtu naj bi se mesto širilo na območje Štandreža, industrijska cona pa bo nastala med Štandrežem in Sovodnjami. (Člankar bi moral vedeti, da v tem delu obratuje tekstilna tovarna, zgrajena leta 1962, op. pisca.)

V zadnjem delu članka beremo med drugim, da je samo KPI ostala dosledna, saj je vztrajala na stališču, naj se mesto širi ob Soči v smeri Ločnika, ki spada pod vojaške služnosti, novi načrt pa sprejema ustanovitev industrijske cone med Štandrežem in Sovodnjami, kar pomeni hudo nevarnost za slovensko narodno skupnost, živečo strnjeno na tem območju. KPI je lahko vztrajala na omenjenem stališču, saj ni imela vezanih rok (ker je še sedaj v opoziciji, jih še danes nima, op. pisca), druge politične sile pa so morale žrtvovati pravične zahteve slovenske narodne skupnosti na oltar levega centra.

Do tu nastanek industrijske cone in Konzorcija, kot je to napisal dr. Šfiligoj. Danes je težko reči, ali je bila soudeležba in vloga, ki so jo imeli slovenski politični predstavniki (ne glede, kateri stranki pripadajo, op. pisca) ter pristop sovodenske občine pravičen ali napačen. O tem bi se morali v prvi vrsti izreči takratni partnerji. In bi bilo gotovo to tudi pozitivno. Eno pa lahko mirno zatrdimo: regulacijski načrt in načrt industrijske cone, kakor si ga je zamislil inž. Caccese, je dokončno propadel.

Remo Devetak

Glas iz Indije

Najprej se iskreno zahvalim za pošiljanje Katoliškega glasa; redno ga prejemam. V številki z dne 23. julija sem z veseljem brala in videla slike sv. očeta na počitnicah v Cadoru. Prav zanimivo: tamkaj sneg, tukaj pa se potimo od jutra do večera in še od večera do jutra. Hvala Bogu, zavoljo zdravja se ne smem pritoževati. Naše delo gre še kar v redu naprej in vsako torko se kdo priglasi za sv. krst. Prilagam fotografijo. Vidite na kosi zemlje, kjer upamo zgraditi hišo za sestre Božje previdnosti, ki sedaj stanujejo v najeti hiši in imajo v njej dispanzer in solo za najrevnejše in zapuščene v Kalkuti. Bog zna, če bi se kdo oglasil.

Prilagam tudi podobico Bandelske Matere božje. Kip je bil čudežno rešen in je star nad tri sto let. Tisoči in tisoči romarjev prosijo za pomoč in se vračajo potolaženi. Tudi sama pogosto poročam tja in molim za vse naše dobrotnike. Pozdrav vsem bralcem Katoliškega glasa.

S. Terezija Medvešček, Kalkuta, Indija

S. Terezija Medvešček (na levi) s svojo indijsko redovno sestro in dvema indijcem, na prostoru, kjer naj bi stala hiša za sestre Božje previdnosti

V deželah zahodne Evrope

(1. nadaljevanje)

Jezero ljubezni v Bruggeu s 83 m visokim osmerokotnim mestnim stolpom v ozadju

Bili smo na poti že četrty dan. Zdelo se nam je skoro neverjetno, a bilo je tako: spet smo zagledali sonce. Kaj to pomeni v Belgiji, naj pove podatek, ki nam ga je dal prejšnji dan vodič: »Do danes (29. julija) smo imeli letos le 12 sončnih dni.« Dobre volje smo se zato odpeljali proti mestu Gent (valonsko Gand). Nahajali smo se v Flandriji, deželi misticizma, velikih katedral in slikarjev, trdoživga katolicizma.

V BIVŠI PRESTOLNICI FLANDRIJE

Po uri vožnje smo dospeli na prvi cilj. Gand, bivša prestolnica flandrskih grofov, večni tekmelec mestu Brugge, kraj, kjer se je rodil in rasel španski kralj Karl I., kasneje tudi kot cesar Karl V. Ustavili smo se pri katedrali, posvečeni krajevemu svetniku sv. Bavonu. V eni 20 kapel je izpostavljen na ogled slavni triptih bratov Van Eyck: »Počestitev skrivnostnega Jagnjeta«. Druga zanimivost je prižnica iz hrasta in marmorja.

Peš smo nato napravili sprehod skozi središnji del mesta, ki ga prepleta reka Lys. Ob njej trdnjava in hiše tedanjih cehov, umetnina vsaka zase. Mestna hiša je presenetljiva povezava krajevne zgodovine. Eno krilo je v gotskem svetloem slogu, drugo v renesančnem. V eni bleščečih soban (vsaka ima svojo preteklost) je bil leta 1776 podpisan mir med katoličani in protestanti. Ti so bili zelo versko nestrpni. V svoji zagrizenosti so divjali po cerkvah in uničevali dragocene podobe, slike, kipe, gobeline. Koliko dragocenosti trajne vrednosti so tedaj uničili!

SEVERNE BENETKE

Opoldne smo bili že v Bruggu (Bruges), kakih 45 km jugozahodno od Genta. Če hočete Belgijcu napraviti poklon, mu recite, da je Brugge »Severne Benetke«. Res ga prepreza reka Zwin na vse strani s svojimi kanali. V srednjem veku je bil važno pristanišče, saj je kanal mesto povezoval z morjem. Danes je ta kanal suh.

Središče mesta je najbolje prehoditi. Imenuje se Burg (trdnjava). Tam so mestna hiša iz leta 1376, sodna palača iz prve polovice 18. stoletja, pa bazilika presv. Rečnje krvi. V njej se hrani namreč od leta 1149 posodica, ki naj bi vsebovala kapljice Jezusove odrešenjske krvi. Malo stran druga cerkev, Mariji posvečena, zgrajena v obdobju od 13. do 15. stol. V njej je videti slavni Michelangelov kip »Marija z otrokom«. K Burgu spada še Markt (mestni trg) iz 13. stoletja, bivše trgovsko središče cvetočega mesta, ob njem osmerokotni stolp, visok 83 metrov. Stolnica, najstarejša mestna cerkev iz leta 1250, pa je nekoliko ven iz mestnega središča ter je polna umetnin.

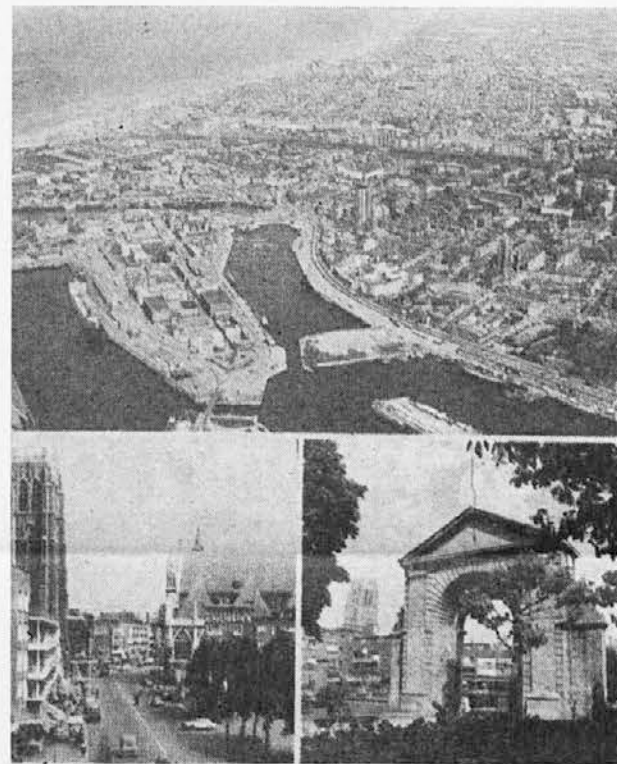
Mostov čez reko Zwin ne manjka. Po njej vozijo ladjice, polne turistov. Pridružili smo se jim tudi mi. Vožnja traja kakih 40 minut, začne pa se in konča v Jezeru ljubezni, bivšem notranjem pristanišču mesta. Ob enem kanalov je tudi slavno naselje »Beghinaggio«, ustanovljeno leta 1245 za vdove, ki so izgubile moške v vojnih spopadih. Vsaka je imela svoje stanovanje, se preživljala z delom svojih rok in bila spoštovana od meščanov. Seveda se je lahko znova poročila, a s tem je izgubila pravico do tega naselja.

V bližini je obmorsko mesto Oostende, ki s svojimi trajekti povezuje Belgijo z Anglijo. Vožnja do Dovra traja tri ure in četrt. Mi pa smo se odločili za drugo pot. Zavili smo ob obali Rokavskega preliva proti Franciji in prenočili v Dunquerqueu.

OB ROKAVSKEM PRELIVU

Dunquerque! Mesto, ki je prešlo v zgodovino, saj je z njene peščene plaže An-

gležem uspelo rešiti v nekaj dneh svoj ekspedicijski korpus 335.000 mož. Ko so namreč Nemci v drugi polovici maja 1940 vdrlji prek Belgije in Nizozemske v severno Francijo, se je angleška armada nenadoma znašla v kleščah od severa, vzhoda in juga. Ostal ji je samo še umik prek Rokavskega preliva. In zgodil se je čudež! Vse dni je bila nad pokrajino gosta megla, tako da Nemci niso mogli uporabljati svojih letal. Angleži so se poslužili

Pogled na mesto Dunquerque, pozorišče hudih bojev v zadnji svetovni vojni. Spodaj glavna mestna ulica

Poletno kulturno pismo iz Verone

Pisati iz Verone poleti, pomeni pisati zlasti o opernem festivalu, ki se izvaja v tamkajšnji Areni (poleg Koloseja in amfiteatra v Capui največje rimsko gledališče) od leta 1913 dalje ter privablja v to zanimivo zgodovinsko mesto ljubitelje operne glasbe z vsega sveta.

Poleg skoraj vsakoletne (vsaj od 1980 dalje) Verdijeve opere Aida so se prireditelji odločili letos še za eno Verdijevo opero, in sicer za Traviato. Tretja opera je bila Puccinijeva Madame Butterfly, v kateri je med drugimi pela tudi tržaška rojakinja Nora Jankovič. Vlogo Suzuki je pela Jankovičeva že v prejšnjih dveh postavitvah omenjene opere v Areni leta 1978 in 1983.

Zadnja leta se je ustalila navada, da izvajajo v tem času v Areni tudi kak balet. Letos so se odločili za Hrestača Petra Iliča Čajkovskega. Na samo premiero pa pravzaprav ni pritegnil toliko gledalcev, kolikor jih pritegujejo operne predstave, med katerimi seveda prednjačijo predstave Aide, ki je bila letos že devetindvajseti na sporedu.

V poletnem času pa so v Veroni poskrbeli še za vrsto razstav. Drugo nedeljo popoldne v avgustu je bil obisk razstave Guttusovega 50-letnega ustvarjanja ter impresionistov od Maneta do Toulouse-Lautreca tolikšen, da so organizatorji morali začasno prekiniti dotok novih obiskovalcev, ki so potrpežljivo čakali v vrsti pred vhodnimi vrati, da so se sobane v palači Forti vsaj delno izpraznile. Razstavljenih je 40 del impresionistov in postimpresionistov Maneta, Cézanna, Gauguina, Degasa, Toulouse-Lautreca, Moneta, Van Gogha in Renoira, ki so jih pripeljali z muzeja San Paolo v Braziliji.

Vredna ogleda je tudi razstava v Palazzo della Gran Guardia prav nasproti Arene. V tej stavbi je velika razstava arheoloških izkopanin na veronskem območju v zadnjih desetih letih. Stopiš čez cesto, in

vseh možnih plovil in uspeli v svojem podvigu. Seveda je vse orožje ostalo na celini.

Danes je Dunquerque spet cvetoče pristanišče in tudi kopališče, kraj mednarodnih prireditev in zborovanj. Za nas pa je bil le kraj počitka. V udobnem hotelu, ki ima obliko golobnjaka, smo prebili noč v 19. in 20. nadstropju. Zjutraj pa smo spet šli zgodaj na pot. Ob sedmih je bilo treba biti v Calaisu, kajti ladja-trajekt je odhajala ob 8. uri.

Komaj 25 km loči Calais ob Dovra na angleški strani. Tu se Anglija Evropi najbolj približa. In ko bo zgrajen podvodni predor za železnico in cesto, bo tudi Anglija postala del Evrope. Kajti do sedaj Anglež, če gre v zahodno Evropo, reče: »Grem na kontinent.«

Vožnja je trajala skoraj dve uri. Bila je mirna. Kazalce na uri smo premaknili za 60 minut nazaj. Pozdravile so nas bele doverske pečine (iz krede), tako značilne za to mesto. Angleži so nas sprejeli kot da bi prihajali ne iz Evropske gospodarske skupnosti, temveč iz kake vzhodnih dežel. Vsi kovčki so šli skozi pregled, kajti tudi Anglija doživlja teroristične napade. Za osebno predstavitev pa je bila dovolj osebna izkaznica.

Posedli smo znova sedeže v svojih avtobusih in naša šoferja sta se spoprijela z novo stvarnostjo: vožnjo po levi strani. Pa sta takoj pokazala, da jima ne bo težko. Naš prvi cilj je bil Canterbury, sedež primasa anglikanske Cerkve in slaven po svoji prelepi katedrali.

Jože Jurak

Poučen izlet v Toskano

Pevski zbor Rupa-Peč svojim članom in prijateljem, če je le mogoče, vsako leto omogoči večdnevni izlet v zanimive kraje, bodisi v inozemstvo bodisi v Italijo. Letos je padla izbira na Toskano.

Poln avtobus je v petek 28. avgusta šel na pot. Ze opoldne so izletniki kosili v Sieni. Tam so tudi dvakrat prespali. Ob spremstvu vodičke so si ogledali stari del mesta: stolnico in svetovno znani trg del Campo, kjer se vsako leto dvakrat, 2. julija in 16. avgusta, vrši tekmovanje med »kontradami« (teh je 17) za osvojitev Palija. Ustavili so se tudi v cerkvi p. dominikancev, kamor je zahajala sv. Katarina, dominikanska tretjerednica.

Drugi dan, v soboto 29. avgusta, je bil na sporedu ogled Firenc, tudi tu ob strokovni razlagi vodičke. Na živahen način je podala zgodovino mesta in skupino povedla po ulicah zgodovinskega središča. Pričela je pri palači Pitti, kjer so stanovali knezi Medicejci, nato je pot vodila prek starega mostu z zlatarnami do palače della Signoria, kjer je bil svoj čas upravniki sedež mesta, sedaj pa je občine. Velik vtis zapusti na obiskovalca mogočna krstnica, ki ima na kupoli čudovito lepe pozlačene mozaike. Tudi stolnica je mogočna, pa skoraj bolj zunaj kot znotraj. Vseka kor je tretja najdaljša na svetu (za sv. Petrom v Rimu in sv. Pavlom v Londonu). Seveda je bilo treba obiskati še Mercato della paglia, kjer se vsak turist obvezno dotakne rilca mrjaščevega kipa iz bron, ki mu pravijo domaćini »porcellino«. Od ostalih cerkva v središču mesta so mnogi na svojo roko obiskali še cerkev sv. Lovrenca ob živilskem trgu in Sv. Marijo Novello nasproti glavni železniški postaji.

Kosilo je bilo v motelu Agip ob severni vpadnici v mesto, nato pa možnost za osebne ogled v nakupe. Za slovo od Firenc pa še vzpon na hrib sv. Miniata, kjer je prekrasen pogled na vse mesto.

V nedeljo po zajtrku v Sieni je bil na sporedu ogled mesta San Gimignano, ki slikovito leži na griču ter se je ohranilo tako, kot je bilo v 12.-14. stoletju. Njegov ponos so stolpi; svoj čas jih je bilo kar 72, sedaj pa jih je ohranjenih še 14; Kraj je znan tudi po belem vinu, vernaccia imenovanem. Vodička je skupino »zapeljala« še v vinsko enoteko, kjer so se številni oskrbeli s tipičnimi vini tega območja.

Viktor Prašnik, eden udeležencev izleta,

pa je povedal, da so italijanske oblasti nekaj dni pred napadom na Jugoslavijo (6. aprila 1941) dale izprazniti Cerkno in okolico ter so skupino 70 ljudi — med njimi je bil tudi on z materjo — preselile v San Gimignano, kjer pa so ostali le 11 dni, ker je Jugoslavija že po desetih dnevih razpadla. Domačini so naše ljudi gostoljubno sprejeli in je bilo slovo kar težko.

Kosilo je bilo ponovno v Motelu Agip pri Firencah. Tam stoji cerkev, zgolj iz kamna in betona, ki jo je podjetje avtocest zgradilo v spomin vseh tistih, ki so izgubili življenje ob njih gradnji. Tu je bila sv. maša, ki jo je opravil spremljevalec g. Jože Jurak iz Gabrij, zbor pa je sv. daritev spremljal s pesmijo, kar se pritegnilo pozornost italijanskih izletnikov, ki so prihajali na ogled svojske cerkve.

Se ena lepa točka je bila na sporedu: obisk cerkve sv. Luka nad Bologno. Dostop je za velik avtobus kar malce tvegan, a šofer Aleš Simčič, nečak dr. Oskarja Simčiča, je izborno izvršil svojo nalogo. Ura je bila že sedem zvečer, ko se je začel povratni del vožnje. Ni manjkalo petja, dovtipov, vesele družabnosti. Prav tako je zbor ostal zvest načelu: dober pevec je tudi dober pivec. Za oskrbo z vinsko kapljico je ves čas skrbel živahni in prijazni Cini.

Po zadnjem postanku v Cessaltu se je g. Jurak zahvalil vsem, ki so izlet priredili ali pri njem sodelovali ter zaželel, da bi se s tem nadaljevalo, saj take vrste srečanja vsem dobro storijo, obenem pa utrdijo zlasti pevce v ljubezni do njihovega posebnega poslanstva, ki je prav utrditev verske in narodne zavesti.

—ak

70-letnica smrti J. E. Kreka

Ob 70. obletnici smrti tega velikega narodnega, družbenega, političnega in verskega buditelja, ki se je na začetku 20. stoletja za vedno zapisal v zgodovino slovenskega naroda, bo v nedeljo 13. sept. od 15. uri Krekov shod pri Sv. Joštu nad Kranjem. Ob 15. uri bo maša, ki jo bo daroval nadškof A. Šuštar. Po maši bo slavnostna akademija z govorom o Janezu Evangelistu Kreku, recitalom Krekovih besedil in kulturnim programom. Krekov shod pripravlja Medškofijski odbor za študente in izobražence.

Na OPCINAH pri Trstu bo v nedeljo 13. septembra

39. MARIJANSKI SHOD

Začetek ob 15.30 v cerkvi s petjem in molitvijo. Zatem bo ob lepem vremenu procesija po vasi s kipom Fatimske Matere božje. Sv. maša bo na prostem za cerkvijo. Shod bo vodil dr. Bojan Ravbar, župnik v Kopru. Prisrčno vabljeni vsi rojaki, posebno v tem Marijinem letu!

Seminar ZCPZ v Topolšici

Letos je Zveza cerkvenih pevskih zborov (ZCPZ) iz Trsta organizirala seminar za zborovodje in pevce ter organiziste v Topolšici blizu Šoštanj od nedelje 9. do sobote 15. avgusta. Ko mislim nanj zdaj, že v časovni razdalji, moram potrditi, da je seminar uspel. Uspel je v glavnem, učnem delu, pevskem in orglarskem in tudi v tem, kar zadeva obisk in ogled krajev ter okoliških zanimivosti, kot npr. tovarne Gorenje, Nazarje s samostanom in cerkvijo, Radmirje, Logarska dolina, grad in rudnik v Velenju. Za tiste, ki se niso udeleževali skupnih izletov, so bili na voljo plavalni bazen in sprehodi po gozdu okoli zdravilišča.

Učni del je potekal v dveh smereh, pevski in orglarski. Pevskemu so bile posvečene dopoldanske ure, od katerih je bil prvi del namenjen preučevanju načinov in sredstev, kako doseči lepo petje. Za vajo sta bili določeni Srebotnjakova Vesna in Ave Maria v gregorijanskem napevu, ki zahteva širok in umirjen dih, sad dobre dihalne tehnike.

Ker je želelo vodstvo zdravilišča, da zbor nastopi v zdravilišču v četrtek zvečer, so bile še dodatne vaje za Vrabčev Zdravljico. Ta del programa je vodila in izvedla Aleksandra Pertot. Drugi del je bil posvečen interpretaciji in izvajanju skladb, Palestrinove »Jesu rex admirabilis«, Bratuzeve »O Marija, moja sreča« in nove Florijančeve »Polpolaj luč« na tekst Josipa Murina ter ponovitvi Mavove »O kam, Gospode«.

Drugi del pevskega programa je vodil mlad dirigent in skladatelj Glasbene akademije Sv. Cecilije v Rimu, Ivan Florijanc. V okviru pevskega programa je bila v petek opoldne kratka spominska svečanost,

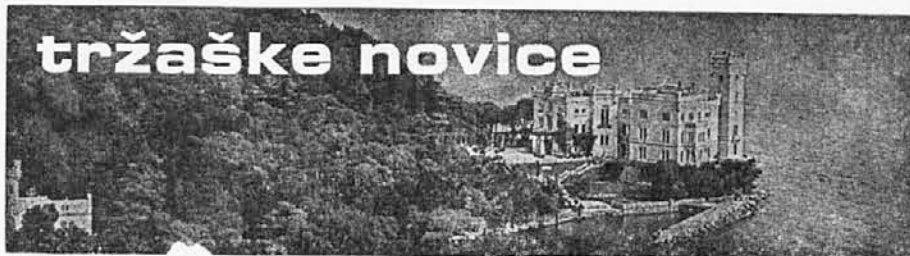
kjer je predsednik Zveze dr. Zorko Harej prikazal lik organista, zborovodje in skladatelja, narodnega mučenika Lojzeta Brautza.

Orglarski tečaj, ki so se ga udeležili že diplomirani Andrej Pegan ter David Lenisa, Marko Ozbič in Mitja Pernarčič, je vodil Hubert Bergant. Četvorica je imela pouk dopoldan in popoldan. Sad tega učenja je bil koncert v stari cerkvi v Šoštanju v petek zvečer. Bil je dober in zanimiv koncert, stilno enoten, uglasen na Marijin praznik naslednjega dne, 15. avgusta, ker so bili na sporedu kar trije Magnificati, Scheidtov, Pachelbelov in Buxtehudev. Orglarski spored sta popestrila petje in igranje na violino Aleksandre Pertot ter na čelo Simona Slokar. Pertotova je pri Magnificatu S. Scheidta in J. Pachelbela zapela posamezne motive na stih teksta, ki so jih nato obdelale orgle. Posrečena je bila tudi izbira Bachove sonate IV. v C-duru za violino, čelo in orgle za sklep koncerta. Seminarški zbor je naučene pesmi pel pri maši v novi šoštanski cerkvi na Marijin praznik, 15. avgusta. Petje, ki ga je vodil I. Florijanc, je bilo vidno všeč mnogim faranom, ki so napolnili lepo in moderno cerkev.

K splošni podobi seminarja je treba še dodati, da je tudi muhasto vreme tistega tedna bilo naklonjeno, da so mogli seminaristi uresničiti ves izletniški program. Udeleženci seminarja so tudi bili zadovoljni z velikimi in funkcionalnimi prostori, ljubeznivim vodstvom in ustrežljivim osebjem. Kdor zvečer ni kramljal ali pel v družbi, se sprehajal, bral ali šel počivat, je mogel poslušati igranje in petje lahke glasbe, ki je bilo na sporedu vsak dan od osme do pol enajstih.

Z. Harej

tržaške novice

Zlati jubilej redovne zvestobe

Zadnjo nedeljo v avgustu nas je vesel dogodek prikladal v provincialni dom Solških sester sv. Frančiška v Trstu k zahvali Bogu za milost 50-letne zvestobe v redovnem poklicu. Sestre Amalija Zupanc, Fides Šperne, Karmela Milič in Cirila Dugulin so namreč praznovali zlati jubilej — pol stoletja zvestobe v službi Bogu in Cerкви. Bilo je to pred 50 leti — v Tomaju in Mariboru —, ko so se te sestre Bogu zaobljubile in ostale zveste do danes.

Povabilu predstojništva se je odzval tudi škof L. Bellomi in daroval zahvalno mašo v lepi slovenščini ob somaševanju dr. Lojzeta Škerla in g. Milana Nemaca. V homiliji je podal spodbudno besedo o trpljenju preroka Jeremija ob boleči odločitvi za to poslanstvo. Tvegati je lastno življenje in prenašati preganjanje, a ni odstopil od božjega klica, ker ga je silil k zvestobi žgoč ogenj v srcu. Podobno se dogaja v dušah, ki se odločajo za redovni ali duhovniški poklic. Kristus nas je odrešil s trpljenjem in vabi sedaj za seboj vse tiste, ki so pripravljeni s pomočjo njegove milosti slediti mu na poti trpljenja in s tem soodreševati svet.

Srečanje pri skupnem obedu nas je še bolj družinsko povežalo. Pridružili so se še svetovjanski župnik, škofov tajnik, hišni duhovnik Milan Nemač ter številne sestre iz koroške province in iz bližnjih podružnic. Iz Rima je dospel telegram č. matere, s. M. Bernardke Stopar, ki se žal ni mogla udeležiti slovesnosti.

Vesele Slomškove pesmi so napravile prijetno vzdušje. Tudi g. škof je prepeval z nami. Doživeli smo v vsej polnosti, kako prijetno je, če bratje in sestre prebivajo skupaj.

Opčine

Slavje župnijskega zavetnika. Za župnijsko skupnost na Opčinah je bilo letošnje slavje zavetnika sv. Jerneja nadvse praznično. Že na predvečer, v soboto 22. avgusta, je pritrkovanje v polmraku vse farno občestvo opozarjalo, da bo naslednji dan, v nedeljo 29. avgusta, ob 9. uri slovesna maša s procesijo okoli cerkve.

Ob 9. uri je msgr. dr. Janez Zdešar iz Münchna z domaćim župnikom Viljem Žerjalom in njegovim pomočnikom Francem Pohajačem daroval sv. mašo. Slovesnost sv. daritve je povezoval domači mešani pevski zbor »Sv. Jernej«. Za prijetno poživitev pa je poskrbel s petjem in branjem tudi mladinska skupina. Po maši se je okoli cerkve razvila procesija z Najsvetejšim.

Dopoldanskemu slavlju je dal pravo praznično razsežnost še večerni program — glasbeni večer, ki so ga pripravili mladi glasbeniki: Aleksandra Pertot (violina in glas), Simona Slokar (čelo), Andrej Pegan, Marko Ozbič in Mitja Pernarčič (orgle). Z izjemno samozvestjo so nam nizali drugo za drugim dela starih mojstrov, med katerimi seveda ni mogel manjkati Bach. Program so pripravili na enotedenskem študiju v Topolšici pri Šoštanju skupaj s prof. Hubertom Bergantom.

Program je imel lepo notranjo smiselno nit: različni Magnificati, nanizani kakor jagode rožnega venca skozi ves glasbeni program. Lepo zapetim vsticam Marijinega hvalospeva so sledila glasbena premišljevanja Frescobaldija (dve), Scheidta, Pachelbela (dve) in Buxtehudeja.

Morda bi si kdo želel slišati skladbo kakšnega slovenskega skladatelja, vendar bi ga bilo težko vskladiti v enoten programski koncept (izstopal je navidez le skoraj sodobnik E. Gigout).

Morda smo Slovenci v preteklosti malce zanemarili to obliko duhovnega praznovanja. Oopenski glasbeni večer je prikladal v življenje nekaj novega in lepega. Mladi glasbeniki delajo poglabljeno in temeljito in so gotovo pripravljeni nuditi nam še marsikakšen podoben večer iz zakladnice duhovne kulture. Takšne hrane potrebujejo še več.

Ivan Florjanc

Bazovica

Spomin štirih slovenskih žrtve fašizma. 6. septembra 1930 so na bazovski gmajni padli pod strel Mloš, Marušič, Valenčič in Bidovec. Po ustrelitvi so jih odpeljali na pokopališče sv. Ane v Trstu.

Vsako leto se naša župnijska skupnost sreča v cerkvi, da počasti te štiri žrtve fašističnega nasilja in da zanje daruje Kristusovo žrtve pri sv. maši.

To bomo storili tudi letos v nedeljo 6.

septembra ob 10.30. Vabimo vse vaščane in tudi druge zavedne Slovence k maši za bazoviške žrtve.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, priredi naša vas procesijo s kipom Matere božje po vasi. Storimo to s posebno ljubeznijo v tem Marijinem letu, da si izprosimo milost zavestne in dejanske vere. Ob 20.30 bo maša, nato procesija.

Zahvala in pozdrav

Župnijski svet v Dolini se zahvaljuje odhajajočim šolskim sestram za vse njihovo delo, ki so ga požrtvovalno opravljale na vseh področjih in hkrati pozdravlja nove sestre, ki bodo nadaljevale poslanstvo svojih predhodnic.

SEKCIJA SLOVENSKE SKUPNOSTI v občini Dolina

vabi na

NAŠ PRAZNIK

pri občinskem gledališču »France Prešeren« v BOLJUNCU.

Sobota 5. septembra: odprije praznika in od 20. ure dalje igra ansambel Taims.

Nedelja 6. septembra: ob 17.30 kulturni program, v katerem bosta nastopila godba na pihala iz Pazina in 50-članski mladinski zbor Vesela pomlad z Opčin ob spremljavi ansambla Zvezde. Govorila bosta tajnik sekcije Sergij Mahnič in deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar. Zvečer igra ansambel Taims.

Ponedeljek 7. septembra: od 20. ure dalje igra ansambel Taims.

Vse tri dni delujejo kioski z jedmi na žaru in domačim vinom.

Podelitev nagrad dobrote in človeške solidarnosti

Nagrado je ustanovil zdaj že pokojni devinski princ Rajmund Thurn und Taxis in se podeljuje vsako leto ob koncu pol leta. Letos se je to zgodilo v nedeljo 30. avgusta. Nagrade je v devinskem gradu izročil sin pokojnega pobudnika Karel Aleksander, ki je navzoče tudi nagovoril. Prisotna sta bila tudi krajevni župan Bojan Brezigar in tržaški škof Bellomi.

Letos so nagrade dobrote in človeške solidarnosti prejeli karabinjer Giuseppe Racis za »takojšnji in učinkovit poseg pri reševanju mladeniča v smrtni nevarnosti«; Nerina Fragiaco za »dobroto in požrtvovalnost, izkazani v střežbi onemoglemu stricu«; Dragica Repula za »pogum in požrtvovalnost, s katerima se je posvečala onemoglemu sinu«; Lidia Mazzon za »izredno dobroto in požrtvovalnost, s katerima se je izkazala v střežbi bolnih staršev«. Posmrtno priznanje je prejel Antonio Bravin, ki je »z velikim pogumom dolgo in potrpežljivo prenašal hude telesne bolečine«; priznanje je bilo izročeno sinu Adrianu.

Dan molitve za duhovne poklice na Brezjah

V soboto 12. septembra bo pri Mariji Pomagaj na Brezjah dan molitve za nove duhovne poklice. Somaševanje bo vodil nadškof A. Šuštar z obema pomožnima škofoma, z zastopniki dekanij in redov.

Ob 9. uri bodo pred cerkvijo redovnice različnih redov vodile molitev rožnega venca. Vmes bo priložnost za spoved. Ob 10. uri začetek somaševanja. Med mašo bo devet bogoslovcev prihodnjega petega letnika sprejetih med kandidate za diakonat in prezbiterat. Popoldanski del se prične ob 14. uri.

Sappada '87

Tudi letos bo v Sappadi tridnevni seminar, ki ga prireja škofijski center v Trstu in komisija za mladinsko pastoralo. Namen letošnjih študijskih dni je predvsem srečanje z mladimi, z asistenti, pospeševalci in odgovornimi voditelji mladinskih katoliških skupin, ki delujejo v tržaški Cerкви.

Sappada predstavlja tako trenutke srečanja, zbranosti in študija. Udeleženci tega seminarja so bili vedno mladi, v katerih svet vidi upanje za prihodnost. Toda mlad človek potrebuje časa, da spozna svet, v katerem živi, da razume, kaj sledi od njega pričakuje. Potrebuje torej pomoč, da ga nekdo seznani s stvarmi, ki jih mogoče izven svoje skupine ne vidi, da lahko spozna tudi svoje vrstnike ter z njimi izmenja in istočasno poglobi osebno znanje.

Vodilna nit študijskih dni bosta dokument CEI »Comunione e Comunità missionaria« ter dokument »Idee in predlogi za pastoralo mladih v tržaški Cerкви«.

Člani SKMP so pred meseci opravili anketo z namenom, da bi spoznali sedanj položaj skupin (župnijskih, mladinskih in drugih). V zvezi s tem sta bila ustanovljena škofijski center in komisija za mladinsko pastoralo (SCMP in SKMP). Center bo izoblikoval ideje in predloge, ki se rojevajo v komisiji po potrebah mladih. Slednje sestavljajo prav mladi iz vseh mladinskih katoliških stvarnosti, zato sta v komisiji tudi dva slovenska člana.

Letošnja Sappada se bo začela v nedeljo, 13. sept. in se zaključila v sredo, 16. sept. Udeležil se je bo kot vedno tudi tržaški škof L. Bellomi.

V ponedeljek bo imel predavanje najprej don Ettore Malnati. Udeležencem bo predstavil dokument Italijanske škofovske konference »Comunione e Comunità missionaria« v njegovih bistvenih zamislih. Se najbolj se bo ustavil na misijonskem poslanstvu Cerkve.

Popoldne istega dne bo predavanje don Maria Vatte, ki bo mladim govoril o idejah obeh navedenih dokumentov ter jim dodal stvarne predloge. Torej bo posvečen predvsem študiju po skupinah, v sredo pa bo pregled zaključkov, ki jih bo predlagala vsaka skupina in sklepne misli, ki jih bo podal škof Bellomi. Srečanje se bo sklenilo s sv. mašo.

Ceprav je slovenska stvarnost v Trstu različna od italijanske, je mogoče prav ta razlika izziv, da se tega srečanja udeležijo tudi kak mlad član iz slovenskega kroga, ki mu je pri srcu spoznavanje sveta, v katerem živi in želja, da bi s skupnimi močmi tudi v Trstu lahko začeli misliti na delovanje, ki bi družilo še tako med seboj različne stvarnosti. Potrebna je pač odprtost, čeprav večkrat prav ta predstavlja tveganje. In prav te odprtosti si svet želi. Zato je gotovo le to: mladi katoličani si morajo vzeti odgovornost nase in to ne v zaprtem krogu, ampak se morajo odpirati navzven, odpirati ostalim mladim. Potrebno je torej, da pride v vseh katoliških skupinah do prenove. Potreben je nov zagon, nova sila, notranja rast in to prav v trenutkih, kjer se zahteva zavzetost.

Prispevek za vse tri dni bivanja v Sappadi je 55.000 lir. Za prijavo in morebitne informacije se lahko obrnete na sledeče člane SKMP: Claudio (421977), Fulvia (753089) in Lilijana (232122 - 729836).

Lilijana Filipič

Prosek

V nedeljo 6. septembra bo na Proseku običajna marijanska slovesnost. Ob 16. uri bo sveta maša, nato pa procesija s kipom Matere božje.

Zahvala

Župnijska skupnost iz Trebč se najtopleje zahvaljuje s. Imeldi za vso njeno požrtvovalnost, vsestransko pomoč in delo, ki ga je opravljala v naši župniji.

XXII. študijski dnevi

DRAGA '87

OPČINE - FINŽGARJEV DOM

Petek 4. septembra

17.00 God Bless Slovenia

Sobota 5. septembra

16.00 S Prešernom pod Južnim križem

Nedelja 6. septembra

10.30 Krščanstvo in eshaton

16.00 Pot v objubljeni deželo

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri v parku na prostem. Predstavitev predavateljev v petek pred prvim predavanjem.

goriške novice

Romanje v Marijinem letu

Kot vsako leto že od stoletnice Marijinega prikazanja v Lurdu leta 1958 bo tudi letos romanje goriških in tržaških Slovencev na Barbano in sicer 14. septembra s skupno mašo ob 11. uri. Somaševanje bo vodil goriški nadškof, ki bo romarje pozdravil v začetku in ob koncu maše, med mašo pa bo govoril g. Milan Nemec od Sv. Ivana v Trstu. Popoldne od 15. uri pa bodo pete litanije Matere božje z odpevi in blagoslov.

Verni Slovenci! V Marijinem letu pohitimo na Barbano v velikem številu z avtobusi in osebnimi vozili! Dušne pastirje prosimo, naj bodo romarjem na voljo za spoved.

Mogočna udeležba na letošnjem folklornem sprevodu

Računajo, da je bilo v nedeljo 30. avgusta popoldne kakih 30.000 ljudi, ki so prisostvovali v Gorici popoldanskemu sprevodu folklornih skupin, godb na pihala in mažoret. Na čelu spreveda, ki se je pričel pri Spominskem parku, končal pa na trgu Battisti, je šla skupina »San Gemini« iz Ternija, na repu pa mladinska godba na pihala iz avstrijskega kraja Lackenbach. Vmes pa se je razvrstilo še 19 drugih skupin. Vse je trajalo skoraj poldruge uro.

Zvečer je bil slavnostni nastop v veliki dvorani UGG. Ocenjevalna komisija je imela letos težko delo, saj so nastopale skupine, ki so v prejšnjih letih v Gorici dosegle najboljšo uvrstitev v eni od treh na goriškem festivalu predvidenih kategorij. Najvišjo oceno (8,33 na 10) je prejela skupina Città di Oristano s Sardinije; sledile so ji skupina z Madžarske Dunajvarosi (7,83), Jedinstvo iz Splita (6,97) ter folklorna skupina iz Režije (5,77).

Sovodnje

Po počitniškem obdobju se je v torek 25. avgusta sestal občinski svet na svoji redni seji. Ob branju zapisnika je svetovalec Branko Cernic (SSK) želel pojasniti, kako je z odvzemom dela zemljišča v obrtniški coni Malnišče-Rubije, ki ga je zaradi nameščanja dvotirne proge zasledila železniška uprava. Dobil je odgovor, da je zadeva trenutno zaradi bolezni zemljemercev blokirana.

Pri pregledu sklepov je prišla na vrsto tudi odobritev izvršilnega načrta za zgradit

tev garaže za občinska vozila. Po zadnjih izračunih naj bi stala 130 milijonov lir (prej 112). V stavbi bosta dva prostora za šolski avtobus in tovornjak, prostor za osebna oz. občinska vozila, mehanična delavnica, kopalnica in druge pritikline. Svet je tudi odobril imenovanje dodatnega člana v občinsko gradbeno komisijo. Tako bo ta komisija imela od sedaj 7 članov.

Na prošnjo zbora Rupa-Peč (na seji so ga preimenovali v »kulturno društvo«) je občinski odbor predlagal svetu prispevek v višini 750.000 lir. Svetovalska skupina SSK se je zavzela, da bi se vsota zvišala na milijon lir. Župan je dal predlog na glasovanje. Pri tem sta dva svetovalca večine glasovala proti. Soglasno pa je bil odobren prispevek odboru za postavitev spomenika padlim v Rupi.

Sledila so županova poročila. Povedal je, da je društvo prostovoljnih gasilcev z Vrha prejelo 22. avgusta s strani dežele, kar mu je bilo obljubljeno, nadalje, da je sedanji oksirbnik občinske telovadnice Miro Kuzmin podal odpoved in ga je nasledil Egon Petejan; turistična ustanova Pro loco in goriška občina pa sta naprosili sovedenjsko občinsko upravo, naj v okviru folklornih nastopov v Gorici v nedeljo 30. avgusta sprejme folklorno skupino iz Košic na Slovaškem.

V »raznem« je Bernard Florenin hotel vedeti, kako je s prošnjo glede preureditve spominske hiše v Gabrjah, v kateri ima svoj sedež KD Skala. Marjan Tomič se je zanimal za betonarno, objekt ob strugi Soče, ki bi se morala zaradi zapadlosti pogodbe izseliti. Podžupan Klemš pa je ugotovil, da Zdravstvena enota baje ni v zadostni meri opremljena z instrumenti in osebjem za meritve onesnaženja zraka in okolja. - R. D.

Ronke

V ponedeljek 31. avgusta je ob 6.40 poltelato z letališča v Ronkah prvo letalo na novo uvedeni liniji Ronke-München. Polet traja eno uro 25 minut. Povratek pa je iz Münchna ob 20.55 s prihodom v Ronke ob 22.10. Ob nedeljah letalo ne vozi.

Avion, ki povezuje oba kraja, je dala na voljo nemška letalska družba Luft-hansa in ima prostora za 18 potnikov. Na prvem poletu jih je bilo 11. Nova linija bo dala zlasti poslovnem možnost, da svoje opravke v ZR Nemčiji izvedejo v istem dnevu.

Še mesec dni do odprtja nove telovadnice

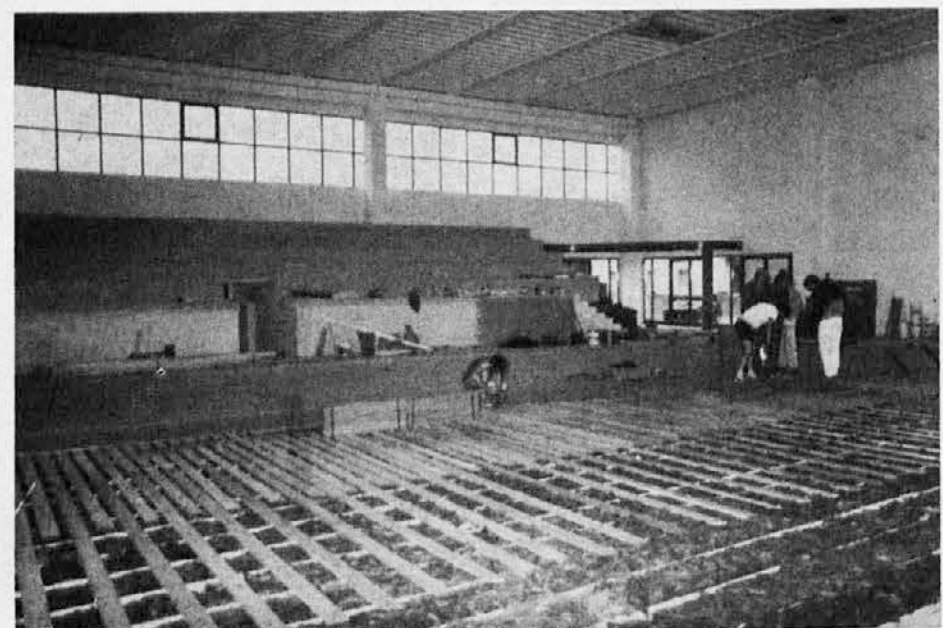
V telovadnici ob Katoliškem domu je v teh dneh, kljub poletju in dopustom, vse živo. Podjetje Vlezzier je pred dobrimi 15 dnevi zaključilo s postavljanjem parketa. Gre za parket najboljšje vrste, tak kot ga uporabljajo po vseh boljših športnih dvoranah. Podlaga zanj pa je dovolj elastična, tako da bodo tla omogočala športnikom, zlasti odbojkarjem, odlično odziv. Odbor za gradnjo telovadnice se je odločil za tako kvaliteten tlak tudi zato, da bi pri igralcih in vseh, ki se bodo posluževali telovadnice, ne prišlo do poškodb, ki se navadno pojavijo pri skakanju na trdi podlagi.

Do svečanega odprtja, ki bo konec septembra, manjka torej le še mesec dni. Telovadnica je že prepletkana z belo barvo, kar bo omogočalo večjo vidljivost. Naprave za ogrevanje in luči pa prav v teh dneh namešča podjetje Walter Sošol iz Gorice. Končujejo pa se dela tudi pri obeh vhodih, ki bosta estetsko obogatila telovad

nico. Za to skrbita podjetji Leopoli iz Gorice ter Kovic iz Rupe. Odbor za gradnjo telovadnice je tudi stopil v stik s specializiranim podjetjem v Sloveniji za nakup raznega orodja, ki ga potrebujejo športniki pri treningih. Vse ostalo pa je že nared, tako bo s slovesnim odprtjem telovadnice že uporabna.

Gre za velik uspeh odbora, ki skrbi za gradnjo telovadnice in vseh, ki so doslej zanj prispevali ter naše mladine, ki bo tu našla najprimernejši prostor za svoje športno, pa tudi drugačno delovanje. V tej zadnji fazi pa je bilo treba najeti večje posojilo pri Kmečki banki v Gorici, sicer bi del v telovadnici ne uspeli zaključiti.

Pozivamo zato vse, ki jim je pri srcu, da naša mladina ostaja v zdravem slovenskem okolju — in novi objekt nam zagotavlja prav to — da velikodušno prispevajo Prispevke za telovadnico sprejema tudi uprava Katoliškega glasa.

Podjetje Vlezzier postavlja parket v novi telovadnici ob Katoliškem domu v Gorici

Dol

Praznik Marije Kraljice. V tem Marijinem letu imajo naše cerkve in kapele, ki so posvečene Materi božji, še poseben pomen pri čiščenju božje Matere. Med te spada tudi kapela v Dolu, kjer so leta 1948 nabavili velik kip fatimske Marije. Od 8. decembra tistega leta, ko je bil kip umeščen, v Dolu vsako leto za praznik Marije Kraljice (22. avg.) obhajajo to slovesnost. Letos je bila v nedeljo 23. avgusta.

Svečanost je poživil s svojo navzočnostjo in pridigo naš bližnji rojak iz Mira misijonar-lazarist Ivan Štanta, ke že polnih 25 let deluje na otoku Madagaskarju. Naravno je, da je govor v glavnem posvetil tamkajšnjim razmeram. Dodal je, da je nad 50 % prebivalcev še vedno animistov. Kristjanov je 40 %, muslimanov 8 %. Animisti verujejo v Boga, stvarnika in poznajo naravni zakon, ki se javlja po vesti. Čudijo se tistim, ki tajijo Boga.

Nato je g. misijonar spregovoril o čiščenju Matere božje. Predstavil jo je v smislu Lukovih besed kot služabnico (an-cilla) Gospodovo. Po njenem zgledu naj bi vsi kristjani vršili božjo voljo. Nato je omenil tri Marijine posege v preteklem stoletju, ko se je Marija prikazala leta 1830 redovnici usmiljenki Katarini Labou-ré v Parizu, leta 1846 dvema pastirčkoma v francoskih Alpah (La Salette), nato pa še leta 1858 v Lurdu. Dodal je še fatimska prikazovanja od 13. maja do 13. oktobra 1917. Tedaj je Marija napovedala že drugo svetovno vojno, če se ne bi ljudje spreobrnil. In ker se niso, je prišlo do njene uresničitve. Ni čuda, da sedanji sv. oče neprestano opozarja na molitev in spreobrnitev. Tudi to Marijino leto naj bi k temu pripomoglo!

G. misijonar je nato na prijazno povabilo po maši obiskal zasebno hišo, kjer je ob prigrizku in pijači povedal še marsikaj zanimivega o svojih Malgaših. Gospodu Štanti smo hvaležni, da je prišel na praznovanje v Dol. Naj bi njegove zavzete besede rodile obilo duhovnih sadov. - A. P.

★

Iz Slovenije

Duhovniške spremembe v slovenskih škofijah

Sedma številka Sporočil slovenskih škofij prinaša premitivne duhovnikov v vseh treh slovenskih škofijah. Premestitev je precej, zlasti v mariborski škofiji. Dr. St. Janežič je razrešen službe ravnatelja mariborskega bogoslovja. Trije duhovniki odhajajo v pokoj. Trije mlajši duhovniki, iz vsake škofije po eden, odhajajo v Rim, kjer se bodo izpopolnjevali v bogoslovnih vedah.

V koprski škofiji je prišlo do naslednjih sprememb:

Furlan Ivan, župnik v Tomaju, je bil razrešen soupravljanja Kazelj in imenovan za soupravitelja Avbenja.

Gregorc Ivan, kaplan v Kopru, je bil imenovan za župnika v Grgarju ter soupravitelja Bat in Trnovega.

Jakopič Jože, novomašnik, je bil imenovan za kaplana v Trnovem-Ilirski Bistrici.

Kobal Ivan, prelat, škofijski kancler, je bil razrešen službe in je stopil v pokoj.

Kramar Emil, kaplan v Trnovem-Ilirski Bistrici, je bil imenovan za župnika na Bukovem ter za soupravitelja Oreha in Raven.

Lapajne Vinko, ekonom v Malem semenišču v Vipavi ter župnik v Oseku, je bil imenovan za ravnatelja Malega semenišča v Vipavi. Se naprej bo opravljal službo ekonoma. Po službi je tudi član Zbora škofijskih svetovalec.

Likar Ivan, župnik v Šturjah in soupravitelj Stomaža, je razrešen teh služb, ker odhaja na študij v Rim.

Maslo Ivan, župnik in dekan v Sežani, je bil razrešen uprave Avbenja.

Podbersič mag. Renato, ravnatelj Malega semenišča v Vipavi, je bil imenovan za generalnega vikarja in škofijskega kanclerja.

Premrl Vid, župnik v Pregarjah, je bil imenovan za župnika v Oseku.

Raspor Franc, župnik v Senožečah, je bil imenovan za soupravitelja Kazelj.

Skapin Aleksander, novomašnik, je bil imenovan za kaplana v Kopru.

Suban Alojz, kaplan v Postojni, je bil imenovan za župniškega upravitelja na Pregarjah.

Sinkovec Alojz, župnik v Grgarju ter soupravitelj Bat in Trnovega, je bil imenovan za župnika v Šturjah in za soupravitelja Stomaža.

Trošt Bogomir, novomašnik, je bil imenovan za kaplana v Postojni.

Vidrih Gabrijel, župnik v Otaležu, je bil razrešen souprave Bukovega, Oreha in Raven.

DAROVI

Za Katoliški glas: Fani Furlan 20.000 lir. Ob povratku z izleta v Anglijo so hvaležni udeleženci nabrali v prvem avtobusu za Katoliški glas 186.000, v drugem pa za semenišče v Vipavi 155.000 lir.

B. T., Mavhinje v zahvalo za prejete darove: za cerkev v Mavhinjah 500.000, za gradnjo kapelice v Cerovljah 250.000, za Sv. goro 150.000 in za Katol. glas 100.000 lir, skupaj 1.000.000 lir.

Za obnovo Marijišča na Opčinah: Giuliana in Ivanka Vignini v spomin na družino Sosič 50.000 lir.

Ob poroki vnuka Aleksa: Danica Krevatin za Marijišče na Opčinah 20.000 in za zbor Vesela pomlad od istotam 20.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: Pierina Sosič v spomin na Rožino 20.000; Angela Skerlavaj v spomin na svoje drage 20.000; Livija Sosič namesto cvetja na grob Ane Grdina-De Bernardi 15.000; Bruna Milko-vič 10.000; Ivanka Pegan v spomin na mamo Avgušino 10.000; dr. Drago Štoka 50.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: žena Vida ter Mirka in Andrej ob drugi obletnici smrti Eli-ja Čuka 130.000 lir.

Za obnovo fresk v cerkvi v Bazovici: Oskar Grgič 5.000; N. N. 20.000; Marija Suščeva 20.000; športniki Triestine 10.000; prispevek prvoobhajancev 97.000; prispevek birmancev 224.800; N. N. 200.000; Štancerjevi 20.000; Didjetovi v spomin Marije 100.000; Vida Renčelj v spomin svojih raj-nih 50.000; N. N. 20.000; ob krstu Matija Rigon 95.000; Pierina Nojzova v spomin moža Angela 10.000 in v spomin pok. Fon-da s Peska 10.000; ob poroki Pavla in Manuele 100.000; Justina Petkovšek 20.000; Mario Ravalico 50.000; Magda Mahnič in Karlo Kalc 50.000; Dora Giovannini 10.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Resnjakovi 20.000; Ivanka Bekčeva 5.000; Marija Kraljeva v spomin Rudolfa 15.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: Gospodovi-Babič 10.000; Murlotovi 20.000; Kristina Kalc 50.000; Pepka Brce 5.000; Meri Brce v spomin Amalije Mužina 10.000 lir.

Za cerkev na Pesku: v spomin Milke Grahonja, Gročana (29) 10.000, druž. Petaros 10.000, Marija Šemalova 15.000; Kapun, Pe-sek 10.000; mati Justina v spomin Jožeta Racmana ob 40-letnici tragične smrti v čast sv. Tomaža 50.000 lir.

Za obnovo župniške dvorane v Bazovici: druž. Pahor, Trebče 45.000; Marija Dolenc v spomin Marije Čufar 30.000; Dora Živic v spomin mame Marije in očeta Ivana 200.000; Suščevi v spomin očeta Ivana 100.000; Ema Krševan 15.000 lir.

Za slov. Vincencijevo konferenco v Trstu: članice glavnega odbora te konference 10.000; Ljuba Smotlak 20.000 lir namesto cvetja na grob Terezije Cocchi.

Za Marijin dom v Rojanu: Laura in Jože Gruđen ob srebrni poroki 150.000 lir.

Za Sveto goro: M. K., Trst 20.000; Fani Furlan v spomin pok. msgr. Viktorja Kosa 20.000; ista v spomin Lojzke Pipan 10.000; Marija Grudina v zahvalo 10.000 lir.

Za misijone: A. T. 50.000 lir.

Za popravilo ceste na Sv. goro: Marija Grudina 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 25.000 lir.

Za lačne po svetu: druž. Leban ob 10. obletnici smrti Ivana Vetrha 30.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Birma v Podgori bo v nedeljo 6. septembra ob 11. uri. G. nadškof bo podelil zakrament potrditve v veri 30 dijakom in dijakinjam nižje srednje šole.

Redna seja ZSKP bo v Katoliškem domu v Gorici v ponedeljek 7. sept. ob 20.30.

Duhovna obnova za družbenice in žene bo v Zavodu sv. Družine v nedeljo 13. septembra. Začetek ob 9. uri, zaključek ob 18. uri s sv. mašo. Žene in matere, pridite! Po Gorici ob 8.30 vozil poseben avtobus od postaje po Korzu do trga Catterini in Zavoda sv. Družine.

Tridnevne duhovne vaje za žene v Domu »Le Beatitudin« nad Trstom se bodo, kot napovedano, začele v ponedeljek 7. sept. ob 9. uri. Če se jih še katera žena želi udeležiti, naj kar pride v Dom. Bo dobrodošla, saj je še nekaj sob prostih.

Člani in prijatelji ACM - Trst so vabljeni k običajni maši za edinost, ki bo v ponedeljek 7. septembra ob 17.30 v ul. Risorta 3, Trst.

Cerkev Zalostne Matere božje na pokopališču v Idriji je bila v slabem stanju in jo sedaj obnavljajo, kar je združeno z ogromnimi stroški. Lepo bi bilo od Idrijčanov, raztresenih po širnem svetu, ki imajo svoje rajne tam pokopane, če bi prikočili na pomoč s svojim darom. Za vsak dar že vnaprej Bog povrni!

Sporod od 6. do 12. septembra 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Skrivnost potopljenega zvonika«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Poletni varieté. 14.10 Na počitnice! 15.00 Na obisku. 16.00 17. festival Števerjan '87. Igrajo ansambel »Gašperje« iz Predvdora pri Kranju, Celjski instrumentalni kvintet ter »Podkranjski fantje« iz Titovega Velenja. 17.00 Klasični album.

Ponedeljek: 8.10 Izbor iz naših literarnih srečanj: Nada Pertot. 9.00 Otroški kotiček: Ali jih poznaš? Okno v živalski svet. 10.10 Koncert RAI iz Milana. 12.00 Zapiski s poti. 13.20 Mešani zbor »Milan Pertot« iz Trsta. 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Iz razprav o slovenski kulturni stvarnosti. 10.10 Mladinski zbor iz Maribora. 12.00 Pojte z nami! 15.00 Mladi mladim. 16.00 O ljubezni v književnosti. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 F. Villon: »Veliki testament«. Prvi del.

Sreda: 8.10 Izbor iz srečanj z ljubitelji knjige. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 12.00 Oddaja o življenju z naravo. 13.20 Ženski zbor »Collegium musicum« iz Beograda. 16.00 S poti po Afriki. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Obrazi in utrinki iz slovenske proze.

Četrtek: 8.10 Izbor literarnih srečanj: Nada Pertot. 9.00 Otroški kotiček: »Ogledalo resnice«. 10.10 Kvartet violončelov: M. Lorenz, I. Šoštarčič, T. Babnik in K. Hvala. 12.00 Na obisku. 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Primorski emigranti od Soče do Mlade Soče.

Petek: 8.10 Izbor oddaj iz žive stvarnosti. 10.10 Violinist T. Lorenz in pianistka Alenka Šček. 12.00 Reportaže s poletnih letovanj naše mladine. 13.20 Primorska poje: mešani zbor Vrtobja. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Razmišljanja ob slovenskih ljudskih pravljicah. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 Oddaja iz Kanalske doline. 16.00 Pesmi za poletni čas. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Poletni varieté.

Tečaji za poklicno izobraževanje

Slovenski deželni zavod za poklicno izobraževanje prireja v šolskem letu 1987/88 sledeče tečaje:

Pokrajina Trst

Drugi letnik tečaja s kvalifikacijo za tehnično upravne uradnike (900 ur).

Drugi letnik tečaja s kvalifikacijo za kamnoseke (1200 ur).

Prvi letnik tečaja s kvalifikacijo za tehnično upravne uradnike (1100 ur).

Izpopolnjevalni tečaj za programerje elektronskih računalnikov (175 ur).

Izpopolnjevalni tečaj za personal computing (160 ur).

Izpopolnjevalni tečaj za gostinstvo (400 ur).

Tečaj ažuriranja za vodenje zadrug (60 ur).

Izpopolnjevalni tečaj za dopisnike v angleščini (150 ur).

Izpopolnjevalni tečaj za knjigovodstvo - IVA ter mehanizirano knjigovodstvo (130 ur).

Tečaj vinogradništva - občina Zgonik (60 ur).

Tečaj čebelarstva za začetnike (60 ur).

Tečaj za splošno živinorejo (30 ur).

Tečaj za gojenje aktinidije (30 ur).

Pokrajina Gorica

Prvi letnik tečaja s kvalifikacijo za do-deljene prodaji (1000 ur).

Tečaj s kvalifikacijo za strojepis (350 ur).

Tečaj marketinga (60 ur).

Tečaj za vrtnarstvo (40 ur).

Tečaj za varstvo vinske trte in drugih rastlin-fitopatologija (30 ur).

Vpisovanje in podrobnejše informacije do 18. septembra:

v Trstu: na sedežu Zavoda, ul. Gimnastika 72 (Dijaški dom), tel. 577941; na sedežu Kmečke zveze, ul. Cicerone 8/B, tel. 62948 (za tečaje iz kmetijstva);

v Gorici v Slovenskem dijaškem domu, ul. Montesanto 84, tel. 83495.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo